

Viola Jíchová

Je básnířka, jejímž klíčovým žánrem je lyrická poezie, kde formou svých pocitů, myšlenek, úvah a citátů odráží pohled na svůj okolní život. Dále krásná literatura, v níž se zabývá abstrakcí, poezie v próze a personifikace.

Narodila se v roce 1982 v Hořovicích a nyní žije ve Zdicích u Berouna. Knižně debutovala v roce 2009 básnickou sbírkou *Veselé slzy*, za niž byla nominována na Cenu Jiřího Ortena. Je autorkou dalších tří básnických sbírek: *Doteky snů* (2011), *Odlesky a hlubiny* (2012) a *Brána života* (2014). Vzdělání má v oblasti ošetrovatelství a masáže. Hnacím motorem pro tvorbu je její láska k životu a lidem. K tomu, co člověk proto, aby opravdu žil, potřebuje. Proto jsou její verše o zdraví, lásce, přátelství, optimismu, sebevědomí, smyslu života, o poznání sama sebe a umění s tímto poznáním správně naložit. Z rozhovorů i publikací, ale především z jejích textů vyplývá, že velkým zdrojem inspirace i hnací energií, je její citlivost pro vnímání dané problematiky a její schopnost naslouchat ostatním lidem.

V současnosti připravuje vydání své čtvrté sbírky básní s názvem *Na misce vah*, kde se chystá zúročit svá dosavadní básnické zkušenosti i životní pocity.

Výrazná záliba - psaní písňových textů, především v country a pop stylu. Věnuje se hře na kytaru a pokouší se též o vlastní písňovou tvorbu. Některé texty sama zhudebňuje. Pro *Zdický smíšený sbor* napsala text k světoznámým melodiím (interpreti Andrea Bocceli, Demis Russos).

Literární soutěže a nominace:

- 2006 - Účast v projektu „**Freedom in Mind**“, - čestné uznání, a získání finanční podpory pro vydání sbírky „*Veselé slzy*“.
- 2009 - Nominace na Cenu Jiřího Ortena s prvotinou „*Veselé slzy*“, pro ročník 2010
- 2015 - Účast v literární soutěži **MĚLNICKÝ PEGAS 2015** - obdržel pamětní list
- 2015 - Mezinárodní literární a výtvarná soutěž o cenu Jiřího Šedého „**Nejsem na světě sám**“ - 1.místo za originalitu. Další účast v roce 2016 2017 a 2018 a další ocenění za originalitu a tvořivost.
- 2016 Mezinárodní literární soutěž **PRAHA VE 100 SLOVECH** – soutěžní báseň *Vzhůru hledím na Prahu ozářenou lucernami* vyšla ve sborníku nejlepších příspěvků.
- 2018 - Účast v literární soutěži vyhlášené Literární skupinou působící v MENSE ČESKÉ REPUBLIKY SIG Literární tvorba, téma *Po bouři*. Získala 1. místo v kategorii poezie, ve sborníku vyšly tři texty.
- 2018 – Účast v literární soutěži **ArtBotič**, téma *Jak uzdravit nemocný svět* – zvláštní cena poroty

Literární výstavy:

- 2015 - Výstava „**FOTOGRAFIE A POEZIE**“ v Sokol Karlín, Praha
- 2016 - Výstava fotografie, obrazů a poezie „**OBJEV SVŮJ SVĚT**“ ve FN Motol,
- 2017 - Výstava *Společné cesty* – poezie a obrazy, v Caffé MARTIN Praha Karlín
- 2017 - Výstava k 25. výročí CID, z.s. v rámci projektu **Výstavy handicapovaných umělců**, Praha Vršovice

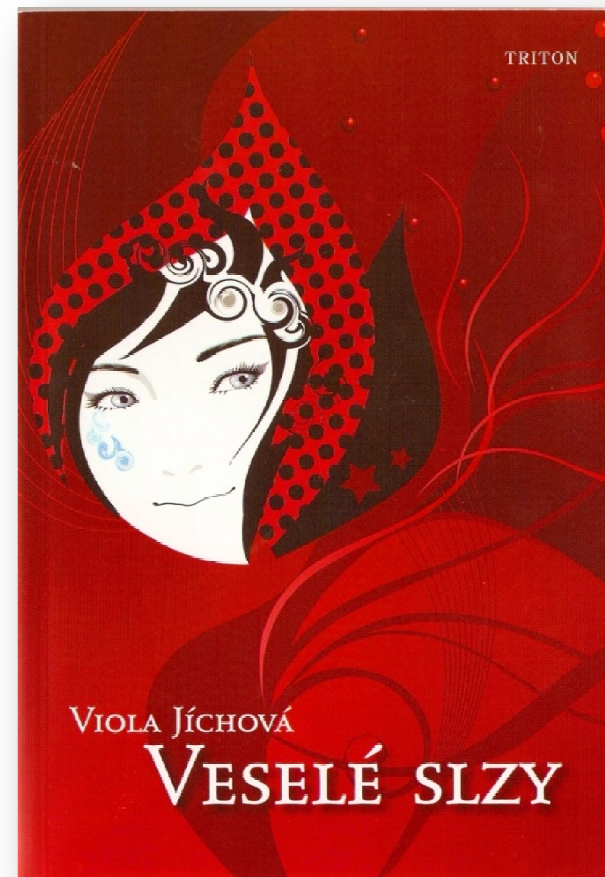

Pravá lásky tvář

Koho pravá láska se jen dotkne,
ten hned celičký se změní,
plamen lásky mezi nimi vzplane,
který není k uhašení.

V srdcích náhle začne cosi kvésti,
to, co není k vyslovení,
nezná klamu a nezná ani lstí
a sliby dané plní.

Pravá láska nikdy neuvadne,
tak, jak vadnou vonné růže,
v srdci navždy skryta už zůstane
a oklamat víc nemůže.

Čtenáři se dostává do rukou sbírka básní, ve které autorka odhaluje svůj vnitřní svět. Svými tematicky řazenými básněmi se snaží představit svůj postoj k životu. V knize píše o optimismus, víře, naději a odhodlání vzepřít se nepřízni osudu a bojovat s ním vlastními prostředky - básněmi. V nich dokáže lásku, radost ze života rozdávat druhým. Pravděpodobně zde byl položen základní stavební kámen pro nový život, jež se rozhodla hledat. Kniha není víc, než výpravou za štěstím a počátkem cesty domů. Kniha se čtenářům stala darem naděje, života, štěstí, zdraví a sebe. Ten, kdo čeká ponuré vzdychání, bude překvapen, že opravdu i slzy mohou být veselé.

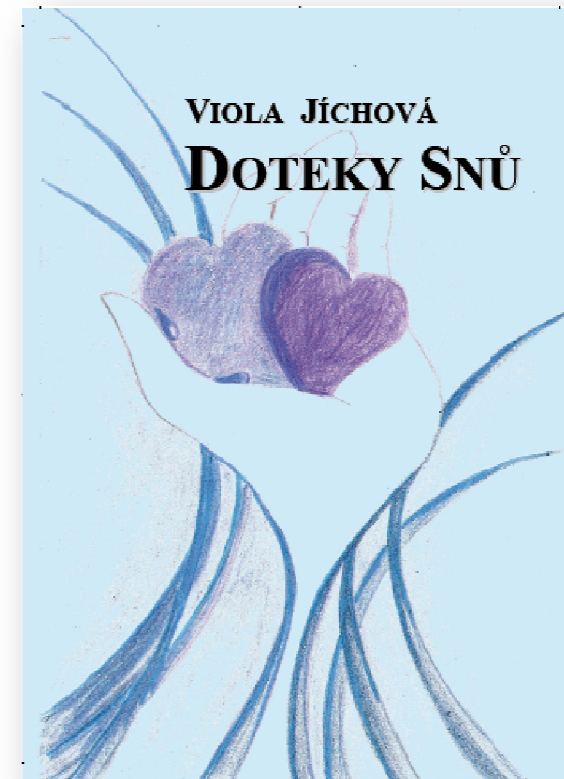

Nekonečná láska

Nekonečná je láska, když má třpyt,
je žářem slunce, jež nelze uhasit,
je vodou živou, již pije každý,
kdo miluje navždy.

Láska je mocnou silou života,
je květem, který víc neodkvétá,
po zemi láska s lidmi putuje,
šťastna je, když z vážností miluje,
láska je silou dvou srdcí toužících,
hoří jak oheň, hoří jak slunce třpyt.

Neuvědomováním si kolik máme přátel, získáváme nepřátele.

„Vita, felicitas via et amor me quasi magnus somnium tangerent.“

Život, štěstí, cesta a láska se mě dotýkají jako jeden velký sen", říká úvod sbírky. Toto motto vypovídá o snu, z jehož útržků jsou poskládány jednotlivé básně. Optimisticky laděné básně jsou o nekonečné lásce k životu a k lidem a o jejich proměnách. Lásku zde opěvuje jako mocnou sílu života, jako květ, který bez radosti nevykvétá. Autorka v této knize popisuje, že život, který se nevezme tak, jak přijde, nemůže být opravdu šťastný. Lásku zde opěvuje jako velkou životní statečnost.

Tvá hvězda

Až zeptáš se v nebi hvězd,
kterou cestou se rozejít,
uzříš jejich jasných světél třpyt,
za dne kráčíš po jedné z cest
kterou osud chce tě vést,
hledíš do světél, co v nebi září.

Tvá hvězda tě vždy povede,
jen jedna z hvězd tvou zůstane,
ty s ní ve tmě neztratíš směr.

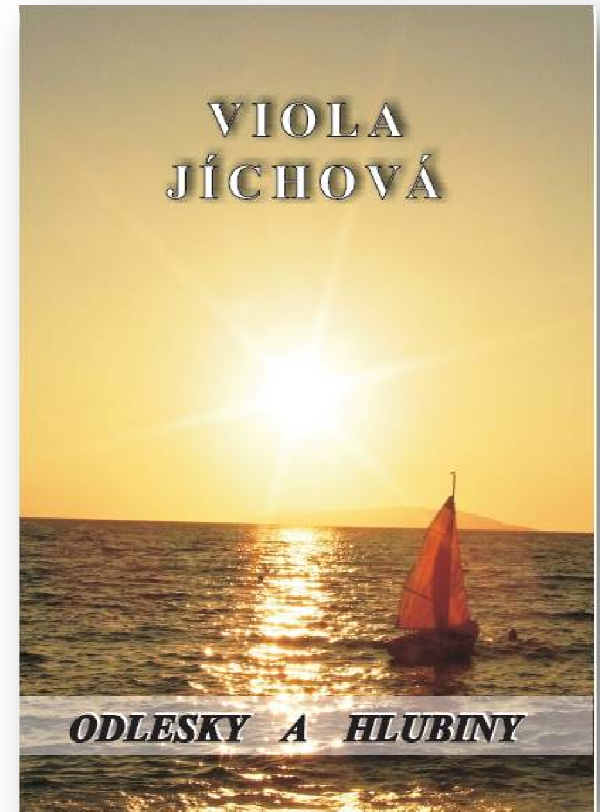
Tvá cesta dál tě povede,
tvá hvězda vždy směr ti poví,
stejně, jak mraky nachovív.

V cíli přestaneš se hvězdy ptát,
co říká ti, už budeš znát,
znát budeš jejich odpověď a přestaneš
se ptát.

***Kdo dá přednost věci před člověkem, už
nezbohatne.***

„ Homo homini ad vitam felicem necessarius. “

" Člověk ke šťastnému životu potřebuje člověka," je uvedeno v úvodu sbírky, ve které jsou kromě veršů také prozaické úvahy. Zabývá se zde pohledem na cestu ke štěstí a píše o dobru a zlu, jež je ukryto v každém lidském nitru. Právě do odlišnosti lidských nitru se zde snaží nahlédnout a tato tajemná zákoutí přirovnává ke dnu světových oceánů. Čtenářům je obrazem nezapadající lásky a stále vycházejícího slunce.

ŘÁD

Když život psal řád do mých dnů,
ten kdo ho žil, vyznal hold snům,
spálil žal, znal tón hlasů,
ten vzácný dar zůstává.

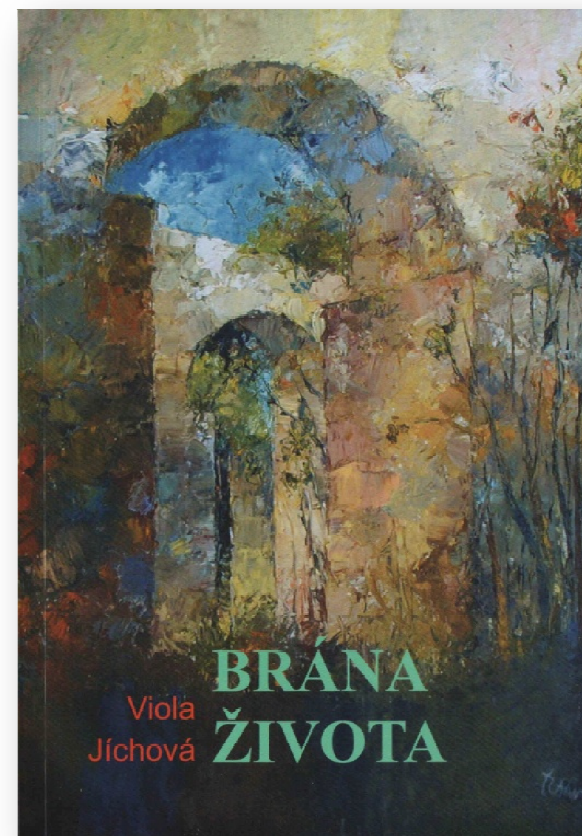
Cesty mé poznává,
dal mi znát mocnou krásu.

Jak píseň hrál, dnes vzpomínám,
za branou stál, v šeru a sám,
růže květ měl v náručí,
měl rád chvíle příchodů.
Když promlouval do spánku,
dal znát chvíle bezpečí.

Ten těžký dar v mé hloubi snů,
procitá hned za rozbřesku,
ať stůňu láskou či ne,
ten vzácný dar, zůstává.

Dnes zpívám
jak byl mi dán
řád do dnů

- dar pro sny mé.

Najít správnou cestu k sobě je to na světě nejsložitější.

V podobě veršů a úvah autorka píše o lidském vědomí, o přijímání životních nálezů a ztrát. Znamená to snahu realizovat pomocí vlastností své schopnosti. V knize se jde za vytyčenými sny a nachází se štěstí, jemuž autorka dovolila, aby přišlo. Součástí knihy jsou protiklady. Verše nejsou jen o lásce, ale také o nenávisti, o zdraví a nemoci, o pravdě i lži, věrnosti a zradě a řadě dalších. Píše zde o tom, že v životě nikdy není pozdě začít hledat a objevovat. Ať už vlastní podstatu, či cokoli jiného. Sbírka obsahuje i zhudebněné texty.

JAKÁ BUDE PŘIPRAVOVANÁ SBÍRKA?

- **titul: „NA MISCE VAH“**
- **předpoklad vydání 2. pol. 2020**
- **návrh obálky: malířka Irena Trefilová**

„ Od země k nebi pluje loď a člověk jde vlnami.“

Proč si knihu přečíst:

Ačkoliv jsou jednotlivé básně sbírky spíše lyrické, pozornému čtenáři neujde, že dohromady vytvářejí určitý celek, že jde o ucelený příběh, který musí číst od začátku do konce. Kniha je cestou Srdce písaře Slunce ke Svatému grálu a opravdové růži, která se uskutečňuje na základě promluv Otce Slunce, Matky Země a Mrtvého moře. Potomek Trůnu, obdarován modrou krví, cestuje v knize časem i prostorem, jako vzácný gen kolující mezi generacemi po staletí. Vrací se na počátek existence lidstva na Zemi a hledá odpověď na otázku, jak vznikl svět a co je za tím, že stále existuje. Vnímá schopnost člověka vážit během pozemské existence své hodnoty a vše pokládá na misku vah. V knize nevystupují lidé ani jiné živé bytosti obývající planetu Zemi, či vesmír. Autorka v knize dává prostor věcem, pojmům, přírodě, hojně používá personifikaci. Najde dědic Trůnu cestu do „Nové Země“? To se v knize dovíme, ale musíme si udělat nejen čas, ale také místo v naší mysli.

